

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.541 van 22 maart 2004
in de zaak A. 144.349/IX-3984.**

In zake : de VZW Vlaams Centrum voor Levensvorming,
die woonplaats kiest bij
advocaten M. STORME en I. ROGIERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Verenigingstraat 28

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. FONTEYNE,
kantoor houdende te WAREGEM,
M. Windelsstraat 6.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW Vlaams Centrum voor Levensvorming op 24 november 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 24 september 2003 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken waarbij met toepassing van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid beslist wordt om de VZW Vlaams Centrum voor Levensvorming een jaarlijkse subsidie toe te kennen voor de beleidsperiode 2004-2006 van 1.040.000 EUR en dus te verminderen van 1.230.583,39 EUR naar 1.040.000 EUR;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 februari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 februari 2004;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. STORME, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. DE BEL, die loco advocaat J. FONTEYNE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster is een VZW die blijkens artikel 3 van de statuten tot doel heeft “vorming en activiteiten te organiseren die jonge laaggeschoolde mensen in de gelegenheid brengen om actief te participeren aan initiatieven, gericht op hun persoonlijke ontplooiing en een betrokken functioneren in de samenleving”.

Zij werd bij besluit van 17 juni 1999 van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn onder de gelding van het toenmalige decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk erkend als landelijk georganiseerde jeugdvereniging, met kerntaak “rechtstreekse werking met de jeugd”, wat vereist dat de organisatie activiteiten naar jongeren aanbiedt in ten minste vier provincies uit Vlaanderen, en kreeg in 1999 een subsidiebedrag van (omgerekend) 1.240.465,02 EUR en in 2003 van 1.230.583,39 EUR.

1.2. Het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid, dat vanaf 7 juni 2002 het decreet van 12 mei 1998 ophief en grotendeels die dag in werking trad, regelt in de artikelen 41 tot 57 de erkenning en subsidiëring van landelijk georganiseerde jeugdverenigingen.

De erkenning veronderstelt dat voldaan is aan een aantal algemene en andere voorwaarden bepaald in de artikelen 41 en 47 van het decreet alsook dat de vereniging ten minste zes keer een module realiseert, hetzij begeleiding van lokale jeugdverenigingen, activiteitsaanbod voor de jeugd, begeleiding of vorming van jeugdwerkers en productontwikkeling, waarbij de eerste en de vierde module niet onderling combineerbaar zijn en elk maximaal driemaal voor erkenning in aanmerking komen en steeds gecombineerd moeten worden met de tweede of de derde module.

Krachtens artikel 65 worden, met -de hier niet relevante- uitzondering van de op basis van artikel 13 van het decreet van 12 mei 1998 erkende landelijk georganiseerde jeugdverenigingen, alle andere op basis van dat decreet erkende verenigingen bij de inwerkingtreding van het nieuwe decreet erkend op basis van dat decreet.

Artikel 53 van het decreet voorziet verder in een subsidiëring van erkende landelijk georganiseerde jeugdverenigingen, binnen een maximaal bedrag aan subsidies dat jaarlijks bepaald wordt door de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten. Deze subsidies worden verleend voor het geheel van hun werking en bestaan uit een basissubsidie van 50.000 EUR per jaar en een variabel deel, waarvan de hoogte om de drie jaar wordt vastgesteld door de Vlaamse regering, na advies van een door de Vlaamse regering opgerichte adviescommissie met het oog op de advisering inzake individuele subsidieaanvragen en van de administratieve entiteit binnen de Vlaamse administratie verantwoordelijk voor het jeugdwerkbeleid, op basis van de beleidsnota die de vereniging voor de volgende drie jaar moet opstellen en op basis van de beschikbare informatie over de werking van de vereniging in de voorbije drie jaar of in voorkomend geval sinds de inwerkingtreding van het decreet of de erkenning. Het variabele deel van de subsidies bedraagt evenwel minimaal 80 procent van het variabele deel dat werd toegekend op basis van de vorige beleidsnota, tenzij de administratie of de adviescommissie bij de beoordeling van de voortgangsrapporten ernstige gebreken heeft vastgesteld bij de uitvoering van deze beleidsnota. De subsidies worden toegekend voor de basis-, personeels- en werkingskosten van de vereniging en de Vlaamse regering bepaalt de te volgen procedure en de wijze waarop bezwaar kan worden aangetekend door de vereniging.

De procedure met het oog op het verkrijgen van subsidies is geregeld in artikel 54 van het decreet. Aldus moet uiterlijk op 1 november van het

voorlaatste jaar dat voorafgaat aan de driejarige periode waarvoor de subsidie wordt gevraagd bij de administratie een beleidsnota worden ingediend, wordt de vereniging voor 1 april op de hoogte gebracht van het preadvies dat door de adviescommissie wordt uitgebracht, krijgt zij tot 30 april de tijd om haar standpunt mede te delen, stelt de adviescommissie pas daarna haar definitief en gemotiveerd advies op dat uiterlijk op 15 juni wordt bekendgemaakt en waarin de commissie eventueel motiveert waarom het standpunt van de vereniging niet of slechts gedeeltelijk wordt bijgetreden en beslist de Vlaamse regering uiterlijk 15 september van het jaar voor het begin van de driejarige periode over de hoogte van de subsidies. Als niet tijdig wordt beslist, wordt aan de verenigingen ten minste hetzelfde subsidiebedrag toegekend als in het jaar voor het begin van de driejarige periode.

Artikel 66, § 1, bepaalt echter dat alle verenigingen die in 2001 op basis van het decreet van 12 mei 1998 gesubsidieerd zijn in 2002 en 2003 een subsidie ontvangen gelijk aan minimaal 102 procent van die van 2001, op voorwaarde dat hun werking op hetzelfde peil behouden blijft. Anders wordt de subsidie in evenredige mate verminderd. Artikel 66, § 3, bepaalt verder dat, in afwijking van artikel 54, de beleidsnota 2004-2006 uiterlijk moet worden ingediend op 31 december 2002 en dat de Vlaamse regering verder de procedure bepaalt.

Aldus bepaalt artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juni 2002 dat, in uitvoering van artikel 66, § 3, van het decreet, de erkende landelijk georganiseerde jeugdverenigingen voor 1 mei 2003 op de hoogte worden gebracht van het preadvies dat wordt uitgebracht door de adviescommissie, waarna de verenigingen tot 1 juni 2003 de mogelijkheid krijgen om hun standpunt schriftelijk mee te delen. Het definitief advies van de adviescommissie wordt bekendgemaakt uiterlijk op 15 juli 2003 en de Vlaamse regering beslist uiterlijk op 15 oktober 2003 over de hoogte van de subsidies voor 2004-2006.

1.3. In een brief van 25 februari 2002 deelt de bevoegde Vlaamse minister aan de landelijk georganiseerde jeugdverenigingen mee dat door vertraging in de behandeling van het nieuwe decreet de subsidiëring voor 2003 nog niet kan verlopen op basis van beleidsnota's maar dat de 102-procentregel van 2002 ook voor 2003 zal gelden. Hij vraagt echter de beleidsnota's 2003 toch aan de administratie te bezorgen zodat daarover nog een dialoog zou kunnen plaatsvinden en dat er in samenspraak een beoordeling van de beleidsnota an sich zou kunnen plaatsvinden waarbij de adviescommissie algemene tendensen zou kunnen waarnemen, de

verenigingen en administratie voor de eerste maal met beleidsnota's kunnen werken, dat het steunpunt eventueel aangepaste vorming kan voorzien, dit alles echter zonder positieve of negatieve financiële consequenties en zonder dat het indienen van de beleidsnota 2003 verplicht is.

1.4. In een brief van 6 maart 2002 wijst ook de administratie erop dat volgens het decreet zoals in de commissie gewijzigd geen beleidsplan 2003 moet worden ingediend en dat voor het bepalen van het subsidiebedrag 2003 zal worden uitgegaan van de subsidie 2001, te verhogen met een nader te bepalen percentage - dit werd minstens 102 procent van de subsidie 2001 (artikel 66, § 1, van het decreet van 29 maart 2002) - maar dat de eventueel al opgestelde beleidsnota's 2003 toch aan de administratie kunnen worden bezorgd, die dan zal nagaan in hoeverre die beleidsnota beantwoordt aan de decretaal bepaalde voorwaarden, informatie die van nut kan zijn bij het opstellen van de beleidsnota 2004-2006.

1.5. Verzoekster dient vervolgens een omstandige beleidsnota 2003 in.

1.6. Met een brief van 9 oktober 2002 deelt de administratie haar analyse van dit beleidsplan mee, waarbij volgens die brief de bedoeling was geleverde beleidsinspanningen voor de opmaak van een beleidsplan kwalitatief te evalueren, eventuele lacunes aan te duiden en mogelijk verkeerde interpretaties aan te duiden, "zonder dat dit enige financiële of juridische consequenties met zich mee brengt". Aldus blijken in de analyse een aantal opmerkingen te zijn gemaakt en vragen te worden gesteld onder meer over de historiek, de strategische en operationele doelstellingen, de hefboomen en de begroting, zij het dat geconcludeerd wordt dat de beleidsnota 2003 reeds een goed beeld schept van de vereniging en dat men ervan overtuigd is dat de vereniging een goed onderbouwde beleidsnota 2004- 2006 zal kunnen voorleggen indien rekening wordt gehouden met de gemaakte opmerkingen.

1.7. Met een brief van 30 december 2002 dient verzoekster een zeer omstandige beleidsnota 2004-2006 in. Dit beleidsplan bevat geen concreet gevraagd subsidiebedrag maar de adviescommissie komt op basis van de verschillen tussen inkomsten en uitgaven tot de volgende bedragen : 1.286.517,32 EUR in 2004 (+ 55.933,93 vergeleken met de subsidie van 1.230.583,39 EUR in 2003), 1.428.017,89 EUR in 2005 (+ 197.434,50) en 1.496.024,54 EUR in 2006

(+ 265.441, 15), hetzij respectievelijk 67 procent, 72 procent en 73 procent van de inkomsten vergeleken met 72,53 procent in 2003.

1.8. Met een brief van 29 april 2003, blijkbaar aangetekend en via telefax verzonden op 30 april 2003, deelt de administratie het preadvies mee dat de adviescommissie op 25 april 2003 over dit beleidsplan uitbracht met verwijzing naar de mogelijkheid hierop tot 1 juni 2003 te repliceren.

1.9. Met een brief van 28 mei 2003 repliceert verzoekster omstandig op dit preadvies; tevens wordt gevraagd om een gesprek met de adviescommissie te hebben teneinde de missie, werking en organisatie van verzoekster in een constructieve dialoog te kunnen toelichten.

1.10. Op 27 juni 2003 geeft de adviescommissie een definitief advies, aan het einde waarvan zij voorstelt, naast de steeds toegekende basissubsidie van 50.000 EUR, een variabele subsidie toe te kennen van 990.000 EUR, hetzij in totaal 1.040.000 EUR.

1.11. In een nota van 15 juli 2003 aan de bevoegde Vlaamse minister deelt de administratie de adviezen van de adviescommissie over de diverse adviesaanvragen mee, waarbij zij tevens stelt zich bij die adviezen aan te sluiten behalve voor vier in de nota vermelde verenigingen.

1.12. In een blijkbaar aangetekend verzonden brief van 24 september 2003 deelt de bevoegde Vlaamse minister de conclusie van de adviescommissie mee, advies waarvan de volledige tekst volgens dezelfde brief bijgevoegd werd, alsook dat de administratie zich bij dit advies heeft aangesloten en dat ook hij zich volledig kan terugvinden in de conclusie van de adviescommissie en er zich derhalve bij aansluit zodat, onder voorbehoud van een positief advies van de inspectie van financiën, besloten is voor de beleidsperiode 2004 - 2006 een jaarlijkse subsidie toe te kennen van 1.040.000 EUR (50.000 EUR vaste basissubsidie en 990.000 EUR variabele subsidie). Dit is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen

verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 54 van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid en de toepassing vraagt van artikel 159 van de Grondwet ten aanzien van artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juni 2002 betreffende de uitvoering van het decreet op het Vlaamse Jeugdbeleid, wegens schending van het decreet van 29 maart 2002 en machtsoverschrijding; dat zij toelicht dat artikel 54 van het decreet is geschonden doordat er geen beslissing genomen was uiterlijk op 15 september 2003 en bijgevolg minstens dezelfde subsidie als in 2003 toegekend had moeten worden, terwijl een lagere subsidie wordt toegekend en daarbij ten onrechte toepassing wordt gemaakt van de beslissingstermijn bepaald in artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juni 2002, hetwelk bepaalt dat over subsidieaanvragen 2004-2006 uiterlijk op 15 oktober 2003 wordt beslist, aangezien deze bepaling in strijd is met het decreet van 29 maart 2002 dat in artikel 66, § 3, enkel een andere datum bepaalt voor het indienen van de beleidsnota en de Vlaamse regering enkel machtigt om de verdere procedure te bepalen, maar niet om eigenmachtig een in artikel 54 decretaal bepaalde dwingende beslissingstermijn te verlengen en de sanctie op te heffen; dat met het bepalen van de procedure volgens haar immers in de eerste plaats het bepalen van vormen bedoeld is, zoals wijze van verzenden van stukken en kennisgeving en eventueel aanpassing van termijnen van orde om het werkveld tijd te geven, zoals de termijn voor het preadvies en de repliek van de aanvrager, maar geenszins om de decretaal bepaalde en dwingende eindtermijn voor de beslissing te veranderen, aangezien de Vlaamse regering geen andere macht heeft dan die welke de Grondwet en de wetten en decreten krachtens de Grondwet uitgevaardigd haar uitdrukkelijk toekennen en waarbij zij conform artikel 19 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de decreten mag uitvoeren zonder ooit de decreten te mogen schorsen of vrijstelling van hun uitvoering te geven, terwijl zij in casu met artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juni 2002 de toepassing van artikel 54, §§ 4 en 5, van het decreet van 29 maart 2002 schorst, dan wel artikel 66, § 3, daarvan zodanig uitvoert dat zij zichzelf vrijstelt van de correcte uitvoering van artikel 54, §§ 4 en 5; dat het feit dat zijzelf haar repliek op het preadvies pas gaf op 28 mei 2003 en niet op 30 april 2003, de decretaal bepaalde uiterste termijn, niet tot een andere conclusie zou leiden aangezien dat louter te wijten was aan het feit dat ook de adviescommissie haar preadvies pas op 25 april 2003 gaf, dit is buiten de decretaal bepaalde termijn

maar binnen deze bepaald in artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering en waarbij in de kennisgeving werd gewezen op de mogelijkheid tot 1 juni 2003 een repliek in te dienen; dat volgens verzoekster dat alles haar dan ook niet het recht kan ontnemen om zich op de beslissingstermijn van artikel 54 te beroepen en de onwettigheid van de aan de regering verleende termijnverlenging aan te voeren, te meer daar de aangevoerde onwettigheid zit in die termijnverlenging in artikel 13, laatste lid; dat zij meent dat dit alles ook conform de geest van artikel 66, § 3, is, bepaling ingevoegd door een amendement na het verslag, om de verenigingen, gezien de vertragingen die het decreet had opgelopen, meer ruimte te geven om hun beleidsnota 2004-2006 op te stellen, te meer daar in 2002 ook een beleidsnota 2003 moest worden ingediend; dat aldus die bepaling tot stand gekomen is om de verenigingen meer tijd te geven en om ook het werkveld tijd te geven en dit zonder aan de dwingende termijn van artikel 54, § 4, afbreuk te doen, waarbij de Vlaamse regering niet tot het werkveld behoort en artikel 66, § 3, niet in het leven werd geroepen om haar meer tijd te geven;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het nodig was om voor het indienen van de beleidsnota 2004-2006 een overgangsregeling in te voeren, dat daarom artikel 66, § 3, van het decreet van 29 maart 2002 en artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juni 2002 tot stand gekomen zijn en dat verzoekster de in artikel 66, § 3, aan de Vlaamse regering verleende delegatie om de verdere procedure te bepalen te eng interpreteert; dat volgens haar verzoekster het begrip procedure zeer beperkend interpreteert door hieronder alleen het bepalen van vormen te verstaan en niet ook termijnen, terwijl de delegatie om de verdere procedure te bepalen uiteraard betrekking had op alle aspecten ervan, vormen en termijnen, te meer daar voor de subsidieperiode 2004-2006 juist die termijnen een speciale regeling behoeften zodat in de interpretatie van verzoekster de delegatie in artikel 66, § 3, nutteloos zou zijn; dat volgens haar het ook duidelijk is dat in artikel 66, § 3, het bepalen van de vormen juist niet werd bedoeld, aangezien in artikel 58 van het decreet van 29 maart 2002 expliciet een aantal vormvereisten met betrekking tot de beleidsnota zijn geformuleerd en in paragraaf 3 is bepaald dat de Vlaamse regering de nadere voorwaarden bepaalt waaraan de beleidsnota moet voldoen, welke voorwaarden bepaald worden in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juni 2002; dat artikel 66, § 3, van het decreet van 29 maart 2002 dan ook duidelijk iets anders op het oog had dan het nader bepalen van vormen; dat ook het feit dat deze bepaling is opgenomen onder het opschrift “Overgangsbepalingen”, het plausibeler maakt dat gedacht werd aan het afstemmen van de in het decreet

beschreven behandelingstermijnen aan de afwijkende indieningsdatum van de beleidsnota 2004-2006; dat de verwerende partij ten slotte wijst op het feit dat ook artikel 57 -lees 67- van het decreet van 29 maart 2002, bij amendement ingediend, een analoge bepaling formuleert inzake erkenningsaanvragen, waarvoor de termijnen bepaald zijn in artikel 49, en stelt dat de Vlaamse regering, in afwijking van artikel 49, beslist over de datum van indienen van een aanvraag voor erkenning in 2002, alsook over de verdere procedure van behandeling, waarbij de verantwoording van het amendement, ingediend door de Vlaamse regering, stelde dat deze verduidelijking aangeeft dat "tijdens de overgangsperiode de data van indiening van de subsidieaanvraag alsook van de dossierbehandeling via uitvoeringsbesluit dienen bepaald te worden, teneinde een vlotte overgang mogelijk te maken";

2.1.3.1. Overwegende dat de bestreden beslissing genomen is op 24 september 2003, dat is binnen de in artikel 13, laatste lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juni 2002 bepaalde termijn voor de subsidieaanvraag 2004-2006, maar buiten die van artikel 54, § 4, van het decreet van 29 maart 2002, namelijk uiterlijk op 15 september van het jaar voor het begin van de driejarige periode; dat het middel, steunend op de schending van de beslissingstermijn bepaald in artikel 54, § 5, doordat ondanks het feit dat niet binnen die termijn werd beslist toch een lagere subsidie werd toegekend dan voordien, dan ook enkel ernstig kan zijn indien wordt geoordeeld dat dit artikel 13, laatste lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juni 2002 onwettig is omdat het afwijkt van artikel 54, § 4, van het decreet van 29 maart 2002;

2.1.3.2. Overwegende dat artikel 66, § 3, van dat decreet, opgenomen onder de overgangsbepalingen, uitdrukkelijk bepaalt dat de beleidsnota 2004 - 2006, in afwijking van artikel 54, pas moet worden ingediend op 31 december 2002 en dat de Vlaamse regering de verdere procedure bepaalt; dat er derhalve prima facie geen reden is om aan te nemen dat deze delegatie enkel vormvereisten en ordeterminen zou betreffen en niet ook de dwingende beslissingstermijn van artikel 54, § 4, zeker nu artikel 58 reeds de voorwaarden bepaalt waaraan de beleidsnota moet voldoen en de Vlaamse regering machtigt de nadere voorwaarden te bepalen waaraan de beleidsnota moet voldoen, zodat de delegatie in artikel 66, § 3, overbodig zou zijn indien zij enkel de vormvereisten terzake zou betreffen; dat weliswaar artikel 66, § 3, van het decreet van 29 maart 2002, ingevoerd bij amendement na het verslag, blijkens dat amendement tot doel had om, gezien de vertragingen die de uitvoering van het decreet had opgelopen, de verenigingen meer tijd te geven om hun eerste

beleidsnota op te stellen, reden waarom voor de eerste beleidsnota 2004-2006 twee maanden extra tijd werd gegeven - namelijk 31 december 2002 in plaats van 1 november 2002 - en verwijst naar de noodzaak dat het werkveld voldoende tijd krijgt zodat de implementatie van het decreet, dat het werkveld inhoudelijk volledig steunt, goed verloopt; dat ofschoon hiermee niet ook verwezen is naar de beslissingstermijn van de Vlaamse regering, het onwaarschijnlijk lijkt dat het de bedoeling was de Vlaamse regering tegelijk minder tijd te verlenen om over die eerste aanvragen te beslissen; dat veeleer moet worden aangenomen dat de delegatie aan de Vlaamse regering om de verdere procedure te bepalen tot doel had deze te machtigen ook die termijn aan te passen; dat zulks bevestigd wordt door de verantwoording bij het amendement dat artikel 67 in het decreet ingevoegd heeft, welke bepaling stelt dat de Vlaamse regering, in afwijking van artikel 49, dat onder meer de termijnen voor de behandeling van erkenningsaanvragen betreft, zij het dat deze door de Vlaamse regering worden bepaald en decretaal enkel de indieningsdatum van de aanvraag is bepaald, beslist over de datum van indienen van een aanvraag voor erkenning in 2002, alsook over de verdere procedure van behandeling, en waarbij de verantwoording van het amendement, ingediend door de Vlaamse regering, stelde dat deze verduidelijking aangeeft dat "tijdens de overgangsperiode de data van indiening van de subsidieaanvraag alsook van de dossierbehandeling via uitvoeringsbesluit dienen bepaald te worden, teneinde een vlotte overgang mogelijk te maken"; dat op het eerste gezicht er geen reden is om aan te nemen dat artikel 66, § 3, dat de subsidieaanvragen betreft, een andere inhoud zou hebben, alleen doordat het dan ook gaat om een dwingende beslissingstermijn; dat de Vlaamse regering in artikel 13, laatste lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juni 2002 blijkbaar dan ook enkel gebruik heeft gemaakt van de macht welke de Grondwet en de wetten en decreten krachtens de Grondwet uitgevaardigd, in casu artikel 66, § 3, van het decreet van 29 maart 2002, haar uitdrukkelijk toekennen, zoals bepaald in artikel 78 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen; dat de verwijzing in het middel naar artikel 20 van de voornoemde bijzondere wet, dat de algemene uitvoeringsbevoegdheid betreft, prima facie ook niet relevant is; dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster in haar tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur dat elke overheid de plicht oplegt haar beslissing te motiveren

en van het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het "patere legem quam ipse fecisti"-beginsel; dat zij in een eerste onderdeel stelt dat de motivering van de bestreden beslissing gebrekkig is en niet toelaat de concrete redenen te achterhalen die het bestuur tot de beslissing brachten, voorbijgaat aan belangrijke feitelijke gegevens die opgenomen waren in de beleidsnota en in de repliek van verzoekster en geen motivering geeft om de bestaande subsidie te verminderen tot het decretaal bepaalde minimum; dat zij dat alles concretiseert aan de hand van een gedetailleerde vergelijking van het preadvies met het definitief advies; dat verzoekster in het tweede onderdeel van het middel stelt dat het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel geschonden zijn alsook het "patere legem"-beginsel, doordat de afdeling Jeugd naar aanleiding van de beleidsnota 2003 lovende kritiek gaf en stelde ervan overtuigd te zijn dat verzoekster, indien zij rekening houdt met de opmerkingen van de afdeling in haar brief van 9 oktober 2002, een goed onderbouwde beleidsnota zal kunnen voorleggen, zodat bij verzoekster het vertrouwen werd gewekt dat mits aanpassing een goed onderbouwde beleidsnota 2004-2006 zou worden bereikt terwijl, alhoewel zij meer dan deze aanpassingen deed, inzake de anderhalve maand later ingediende beleidsnota 2004-2006 wordt geadviseerd dat het gaat om een inhoudelijk consistente en samenhangende nota die evenwel weinig dynamiek uitstraalt, zodat verzoekster in feite op het verkeerde spoor werd gezet; dat verzoekster hierbij verwijst naar het arrest nr. 93.180, LOWIE, van 8 februari 2001; dat tevens wordt opgemerkt dat over deze nochtans terechte opmerking van verzoekster met geen woord wordt gerept in de bestreden beslissing zodat ook op dat punt de motivering gebrekkig is;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij inzake het eerste onderdeel van dit middel antwoordt dat de bestreden beslissing de feiten en de juridische regels die werden toegepast weergeeft en aangeeft hoe dit alles tot de beslissing aanleiding heeft gegeven en dat verzoekster blijkbaar meent dat de meeste of alle vragen geformuleerd in het preadvies werden beantwoord en dat het definitief advies geen rekening houdt met deze repliek en het daarbij blijkbaar met name gemunt heeft op de passage dat de adviescommissie blijft zitten met enkele vragen in verband met structuur, personeel en financiën en sturing daarvan en dat verzoekster in haar repliek daarover geen verdere informatie of verduidelijking geeft, terwijl in het definitief advies de adviescommissie duidelijk de repliek weerlegt, zodat geconcludeerd werd en kon worden dat de repliek op verscheidene bezwaren geen antwoord bevatte en dat de repliek niet van aard was om de bezwaren van het preadvies volledig te weerleggen; dat inzake het argument dat nergens gemotiveerd wordt waarom de

bestaande subsidie werd verminderd tot het decretaal minimum, de verwerende partij antwoordt dat verzoekster niet het decretaal minimum, zijnde 80 procent van het subsidiebedrag van 2003 kreeg, maar 85 procent, en dat de bewering verder alle grond mist aangezien nergens een verwijzing is opgenomen of een verband is gelegd tussen de vroegere en huidige werking van verzoekster (2003 en voordien) en haar toekomstige werking (2004 en daarna) en aangezien de subsidie 2003 werd toegekend op basis van artikel 66, § 1, van het decreet van 29 maart 2002, hetwelk als overgangsmaatregel bepaalt dat in 2003 aan verenigingen een subsidie wordt toegekend die minimaal 102 procent bedraagt van de subsidie 2001 zodat dit subsidiebedrag in feite nog werd bepaald volgens de voorwaarden van het vorige decreet van 12 mei 1998; dat voorts volgens de verwerende partij uit het advies afdoende zou blijken waarom aan verzoekster voor de periode 2004-2006 een jaarlijkse subsidie van 1.040.000 EUR wordt toegekend; dat de verwerende partij inzake het tweede onderdeel antwoordt dat voor het vertrouwensbeginsel ten onrechte verwezen wordt naar de brief van de afdeling Jeugd van 9 oktober 2002, aangezien ook die brief een aantal opmerkingen bevat en niet wordt verduidelijkt waarom hij in strijd zou zijn met de beoordeling van de beleidsnota 2004-2006 als inhoudelijk consistent en samenhangend maar weinig dynamiek uitstralend, noch waarom verzoekster uit die brief had kunnen afleiden dat er omtrent de beleidsnota 2004-2006 wel geen opmerkingen zouden zijn of dat haar subsidieaanvraag voor die periode onvoorwaardelijk zou worden goedgekeurd, te meer daar verzoekster van meet af aan op de hoogte werd gebracht over de opmerkingen bij het beleidsplan 2004-2006 en daarop kon reageren; dat volgens de verwerende partij er dan ook geen schending van het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel is en elke redenering die vertrekt van of steunt op vergelijkingen tussen de inhoud en beoordeling van de beleidsnota 2003 en deze van 2004-2006 grond mist; dat volgens haar voorts omwille van de gelijke behandeling ook geen rekening kon worden gehouden met de beleidsnota's 2003 en de beoordeling ervan omdat slechts een beperkt aantal verenigingen dergelijke nota indienden; dat zij ook meent dat enkel de afdeling Jeugd over de beleidsnota's 2003 advies heeft uitgebracht en dan nog voornamelijk enkel in formele zin, dat wil zeggen de nota alle onderdelen bevat zoals decretaal en reglementair bepaald teneinde de verenigingen een aantal aandachtspunten voor te houden bij de redactie van de beleidsnota 2004-2006, en zeker niet nagegaan werd of de in de nota geformuleerde subsidieaanvraag realistisch was ten aanzien van geformuleerde doelstellingen of acties, oefening die overbodig zou zijn aangezien de subsidie 2003 werd vastgesteld overeenkomstig de overgangsbepaling van artikel 66, § 1, van het decreet van 29 maart 2002, dus op

basis van de subsidie 2001, terwijl de adviescommissie niet alle ingestuurde beleidsnota's 2003 heeft gezien en geen daarvan individueel heeft beoordeeld en zich voor haar advisering terecht enkel gebaseerd heeft op de beleidsnota 2004-2006; dat de verwijzing naar het "patere legem"-beginsel, hetwelk veronderstelt dat elke administratieve overheid bij het nemen van een individuele beslissing haar eigen vroegere verordeningen moet respecteren, volgens de verwerende partij irrelevant is aangezien die brief van 9 oktober 2002 bezwaarlijk als een eigen vroegere verordening kan worden aangezien maar slechts paste in een vrijblijvende dialoog zonder financiële of juridische consequenties;

2.2.3.1. Overwegende dat krachtens artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alle bestuurs-handelingen van de besturen bedoeld in artikel 1, dat wil zeggen eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur, omschreven als een administratieve overheid in de zin van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor de bestuurde of het bestuur, zoals in casu ongetwijfeld het geval is voor de bestreden beslissing, uitdrukkelijk gemotiveerd moeten worden; dat volgens artikel 3 die motivering de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en afdoende moet zijn; dat binnen het raam van het administratief contentieux, de formele motiveringsplicht, ten opzichte van degene ten aanzien van wie een beslissing wordt genomen, tot doel heeft hem een zodanig inzicht te geven in de motieven van die beslissing dat hij in staat is te oordelen of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem heeft verschaft, zodat wie de motieven van een formeel te motiveren beslissing kent, al is die beslissing niet formeel gemotiveerd, zich niet op de schending van de formele motiveringsplicht kan beroepen, aangezien in zijn geval het doel van die plicht, het hem doen kennen van de motieven van de beslissing is bereikt; dat de verplichting tot formele motivering het bestuur, in tegenstelling tot een rechtscollege, niet verplicht een antwoord te geven op de diverse feitelijke en juridische argumenten welke een belanghebbende naar voren brengt, wanneer de rechtens vereiste grondslag van de beslissing met voldoende klaarheid en zekerheid kan worden vastgesteld; dat zulks ook het geval is wanneer de beslissing slechts genomen kan worden na een tegensprekelijke procedure of na een georganiseerd administratief beroep, zodat niet systematisch geantwoord moet worden op de verschillende argumenten aangevoerd in de beroepsakte;

2.2.3.2. Overwegende dat, wat voorafgaat in acht genomen, te dezen prima facie niet kan worden gesteld dat de bestreden beslissing formeel niet afdoende gemotiveerd is; dat daarin immers verwezen wordt naar de toepasselijke reglementering, de gevolgde procedure en naar het definitief advies van de adviescommissie, waarvan de conclusie wordt geciteerd en waarbij zowel de afdeling Jeugd als de bevoegde Vlaamse minister zich uitdrukkelijk aansluiten; dat dit advies tevens een aantal feitelijke vaststellingen bevat waaruit niet alleen blijkt dat de adviescommissie wel degelijk met de repliek van verzoekster op het preadvies rekening heeft gehouden - zo wordt gewezen op het feit dat een aantal elementen die ontbraken in de beleidsnota in de repliek verduidelijkt werden en gewezen op de uiteenzetting in de repliek waarom verzoekster meent dat het beleidsplan wel degelijk gedragen wordt door alle niveaus van de organisatie - maar ook waarom bepaalde opmerkingen en bezwaren ook na die repliek behouden blijven, en waarvan verzoekster niet prima facie aantoont dat die feiten in rechte of in feite onjuist zijn of kennelijk onredelijk werden beoordeeld; dat alzo in de conclusie van het advies gesteld wordt dat de beleidsnota inhoudelijk consistent en samenhangend is maar weinig dynamiek uitstraalt, hetgeen ook reeds was gesteld in het preadvies en vaststelling, waarop als zodanig niet wordt gerepliceerd; dat voorts in dezelfde conclusie opgemerkt wordt dat onduidelijk blijft welke organisatiestructuur men wil bereiken, met name of men een kwaliteitsbevorderend steunpunt wil ontwikkelen of vooral ter plaatse wil werken aan de uitvoering van een vrijetijdsaanbod voor jongeren, met de vraag of in dat laatste geval deze werkingen via het decreet gesubsidieerd moeten worden en met de opmerking dat in het eerste geval duidelijkere beleidskeuzes gemaakt moeten worden om een echt landelijk steunpunt uit te bouwen, waarbij opgemerkt wordt dat verzoekster in haar repliek benadrukt zich vooral te richten op het rechtstreeks werken met jongeren; dat in tegenstelling met hetgeen verzoekster stelt, niet is aangetoond dat met dit laatste zonder meer geantwoord is op de voorgaande opmerking en dat deze niet langer relevant kan zijn, aangezien de adviescommissie tegelijk argumenteert dat niet kan worden ingegaan op de gevraagde personeelsuitbreiding voor de uitbouw van een landelijk secretariaat, wijl de landelijke functie inherent is aan een erkenning binnen het decreet en het toegestane subsidieerbaar personeelsbestand in de eerste plaats bedoeld is voor het landelijk secretariaat; dat daarbij wordt opgemerkt dat deze vraag ook in tegenspraak is met de keuze om de nadruk te leggen op het rechtstreeks werken met de jongeren, argument dat verzoekster in het verzoekschrift niet bekritiseert; dat die conclusie van het advies bovendien verder geconcretiseerd wordt in het voorafgaand deel van dat advies, analyse van de huidige situatie, waarin wordt gewezen op gegevens waaruit

wordt afgeleid dat het nog eerder gaat om regionale werkingen met ergens een landelijk secretariaat dan om een echt landelijk geleide werking en waarbij wordt opgemerkt dat de repliek dat het landelijk georganiseerd secretariaat het vormingsaanbod voor alle werkingen zowel inhoudelijk, projectmatig, administratief en financieel stuurt en dat de financiële middelen centraal worden beheerd, in tegenstelling staat tot de vraag om meer financiële middelen voor een verdere uitbouw van het landelijk secretariaat en dat ook het verslag van de revisor van 2002 expliciet het tegendeel aantoont van wat de vereniging beweert over de financiële sturing en coördinatie door het nationaal secretariaat, waarop verzoekster in het verzoekschrift niet reageert; dat in de conclusie van het advies ook nog wordt gewezen op het feit dat een aantal vragen blijven inzake structuur, personeel en financiën en de sturing daarvan, onder meer inzake de relatie tussen het landelijk secretariaat en de regionale centra, de relatie binnen de regionale centra tussen personeel deeltijdse vorming en de projecten landelijk jeugdwerk en het gemeenschappelijk gebruik van onderhoudspersoneel, infrastructuur met regionale centra, waarover in de repliek geen verdere informatie of verduidelijking zal worden gegeven, tenzij dat men bezig is om onder externe begeleiding een meer optimale organisatiestructuur uit te werken, wat volgens de adviescommissie verdere opvolging verdient; dat volgens verzoekster aldus geen vragen meer gesteld worden bij het totale overzicht van het personeel, terwijl zij nochtans voorbijgaat aan de vaststellingen terzake in het voorafgaand deel van het advies, dat het personeelsplaatje niet volledig duidelijk is en dat verzoekster noch in de beleidsnota noch in de repliek een volledig overzicht geeft van het huidige en gevraagde personeelsbestand, vaststelling die prima facie juist is, en dat de adviescommissie ook voorbij zou zijn gegaan aan de beschrijving van de relatie tussen het landelijk secretariaat en de zeven regionale centra onder pagina 4 van de repliek en de relevante passages ter zake in de beleidsnota, waar ook het gemeenschappelijk gebruik van onderhoudspersoneel, infrastructuur met de regionale centra wordt besproken, evenals in pagina 6 van de repliek, ofschoon de relatie binnen de regionale centra tussen het personeel deeltijds duidelijk wordt beschreven op pagina 4 van die repliek;

2.2.3.3. Overwegende dat, los van de vraag of, zelfs indien de bestreden beslissing ten onrechte zou stellen dat geen verdere informatie of verduidelijking wordt gegeven over de vragen inzake structuur, personeel en financiën en sturing daarvan, dit gelet op de andere motieven van de beslissing inhoudt dat de beslissing formeel of materieel niet afdoende is gemotiveerd, verzoekster prima facie ten

onrechte stelt dat op pagina 6 van de repliek wordt ingegaan op het gemeenschappelijk gebruik van onderhoudspersoneel, infrastructuur met regionale centra, en zij, ook rekening houdend met de repliek, niet prima facie aantoonde dat ten onrechte wordt gesteld dat er nog vragen zijn over structuur, personeel en financiën en sturing daarvan, onder meer inzake de relatie tussen de regionale centra en het landelijk secretariaat, vragen die ook worden gesteld in het eerder geciteerde revisoraal verslag, noch dat de adviescommissie kennelijk ten onrechte zou oordelen dat er ook na de repliek dat er slechts één werking binnen het Vlaams Centrum voor Levensvorming, namelijk vrijetijdswerking en oriëntatie van werkloze deeltijds lerende jongeren, georganiseerd wordt vanuit de samenwerking met CDO's en CDV's, vele vragen zijn met betrekking tot de structurele, personele en financiële relatie in deze samenwerkingsverbanden, waarvan nota wordt genomen en waartegen men inhoudelijk geen bezwaar heeft, te meer daar eerder, inzake het gemeenschappelijk gebruik van de infrastructuur, wordt vermeld dat niet duidelijk is hoe de financiële regeling met de centra voor deeltijds leren in elkaar zit met betrekking tot verdeling van huur- en andere kosten, waarbij ook het revisoraal verslag over het werkingsjaar 2001 de onduidelijke financiële omslagsleutels tussen de deelwerkingen van de organisatie vermeldt; dat dit in de repliek nergens wordt verduidelijkt en evenmin prima facie in het beleidsplan zelf;

2.2.3.4. Overwegende dat ten slotte er de conclusie is van de adviescommissie volgens welke het aangewezen is dat verzoekster inhoudelijk een duidelijker keuze maakt over de weg die ze wil inslaan -landelijk steun- en coördinatiepunt worden of regionale werkingen uitbouwen die rechtstreeks naar jongeren werken- en daar de nodige beleidskeuzes aan koppelen, waarop verzoekster stelt dat de keuze van verzoekster duidelijk is geformuleerd in de beleidsnota -onder andere missie en visie- en in de repliek; dat ze er aldus blijkbaar aan voorbijgaat dat dit voor de adviescommissie nog onduidelijk kan zijn, te meer daar enerzijds in de repliek blijkbaar ervoor gekozen wordt om rechtstreeks te werken met jongeren, hetgeen de commissie ook vermeldt, terwijl tegelijk in die repliek wordt gewezen op het feit dat het landelijk secretariaat een expliciet sturende plaats inneemt in de organisatie en het centraal beheer alsook op de lokale uitvalsbasisen, terwijl de adviescommissie vaststelt dat de relatie tussen regionale centra en het landelijk centrum niet steeds duidelijk is;

2.2.3.5. Overwegende dat derhalve niet is aangetoond dat de bestreden beslissing en de toegekende subsidie niet afdoende is gemotiveerd; dat los van de

vraag of daarbij al concreet moet worden gemotiveerd waarom geen hogere bedragen worden toegekend, bijvoorbeeld de impliciet gevraagde hogere subsidie, prima facie kan worden aangenomen dat de bestreden beslissing afdoende motiveert waarom dit niet is gebeurd;

2.2.3.6. Overwegende dat het vertrouwensbeginsel dat ingeroepen wordt in het tweede onderdeel van dit middel een beginsel van behoorlijk bestuur is dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen welke de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan; dat dit inhoudt dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan; dat het in hetzelfde tweede onderdeel van dit middel ingeroepen rechtszekerheidsbeginsel inhoudt dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien, op het tijdstip dat de handeling wordt verricht en de overheid daarvan niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken;

2.2.3.7. Overwegende dat verzoekster niet aantoont dat zij op basis van de beoordeling van haar beleidsnota 2003 door de afdeling Jeugd er rechtmatig op kon vertrouwen dat haar beleidsnota 2004-2006 zonder meer positief zou worden beoordeeld; dat zij daarbij niet alleen voorbijgaat aan het feit dat ook in de beoordeling van de beleidsnota 2003 door de afdeling Jeugd opmerkingen werden gemaakt en dat daarbij de al dan niet subsidietoekenning niet aan de orde was, maar ook aan het feit dat voorafgaand was aangekondigd dat het zou gaan om een vrijblijvende dialoog zonder financiële of juridische consequenties, evenals aan het feit dat die nota niet beoordeeld werd door de adviescommissie;

2.2.3.8. Overwegende dat wat het "patere legem"-beginsel betreft, kan worden volstaan met de vaststelling dat door de verwijzing naar de beweerde tegenstrijdigheid met de brief van 9 oktober 2002, waarin de beleidsnota 2003 door de afdeling Jeugd wordt beoordeeld, niet wordt aangetoond welke verordening of reglementaire bepaling van de Vlaamse Gemeenschap werd geschonden door het bestreden besluit, zoals vereist is wil het "patere legem"-beginsel geschonden zijn;

2.2.3.9. Overwegende dat ook het tweede middel in zijn geheel niet ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig maart 2000 en vier, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.